

عنوان مقاله:

شناخت اجتماعی و مغز آدمی

محل انتشار:

فصلنامه تازه های علوم شناختی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1379)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

رالف آدولفس

نهاله مشتاق بیدختی

خلاصه مقاله:

مطالعات انجام شده روی انسان ها و سایر نخستی ها حاکی از آن است که چندین ساختار مغزی در هدایت رفتارهای اجتماعی در انسان ها دخالت دارد: آمیگدال، ناحیه شکمی داخلی کورتکس پیشانی و کورتکس های مرتبط با نواحی بدنی حسی نیمکره راست از جمله این ساختارها هستند. یک مطالعه تصویربرداری کارکردی که فعالیت مغز را با انجام آزمایش های تئوری ذهن بین آزمودنی های اوتیستیک معمولی و با کارکرد خوب مورد مقایسه قرار داده است، نتیجه گرفت که بخش هایی از کورتکس میانی پیشانی چپ در استدلال در مورد حالات روانی دیگران سهم عمده ای دارد. در مورد کورتکس های بدنی-حسی نیمکره راست، علاوه بر حجم وسیعی از ادبیات تحقیق مبتنی بر سهم این مناطق در پردازش کلی هیجانات، اخیراً مطالعه ای نشان داده است که آسیب به این منطقه، توانایی نسبت دادن حالات روانی (از قبیل باورهای نادرست) به افراد دیگر را، دچار اشکال می نماید (مرجع 0). علاوه بر کورتکس های و نترومدیال پیشانی و آمیگدال، که می توانند پاسخ های هیجانی به محرکهای اجتماعی را ایجاد کنند، شواهدی برای ساختار مهم دیگری در دست است که مستقیماً با توانایی ما برای بازنمایی دیگران ارتباط دارد. به طور طبیعی، در یک موقعیت متعارف هیجانی در زندگی واقعی، هر سه ساختار فوق به طور موازی عمل می کنند: آمیگدال، با توجه به جنبه هایی از پاسخ که معرف ماهیت تهدیدآمیز موقعیت است و یا با اختصاص منابع پردازشی به محرک های بالقوه مهم اما مبهم، یک سوگیری سریع و خودکار ایجاد می نماید؛ کورتکس و نترومدیال فرونتال عناصری از موقعیت را که مشابه آن در گذشته تجربه شده است، تداعی می نماید و حالت هیجانی معادل را فعال می سازد؛ و کورتکس های مرتبط با کورتکس بدنی حس هنگامی وارد عمل می شوند که بازنمایی حالت بدنی همراه با رفتار اجتماعی یا هیجانی، مورد نیاز است.

کلمات کلیدی:

آمیگدال، اطلاعات، مغز، کورتکس، شناخت اجتماعی، بازنمایی، کورتکس و نترومدیال پیشانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1348513>

